

Trupă XIII

Despre lenea sufletară

Despre ozultărea sufletară

Despre hărmicia sufletară

Despre bărbăta sufletară

- ① Și aceasta este una dintre ramurile vorbăriei și prima nepoată a ei, precum am spus mai înainte. Vorbesc de lăcuzeala sufletară. De aceea, i-am rânduit și ei un loc în lăcutul cel nou. Ea este lăcuzeala sufletului:

Important! Lăcuzeala sufletului este o molesală a minții în nevointă

Important! Lăcuzeala sufletului este o scâlba fătă de foga diuină cătugărească

Important! Lăcuzeala sufletului este o perovă de a-i fura pe mireni

Important! Lăcuzeala sufletului este o deformare a lui Dumnezeu ca nemilos și miubitor de oameni

Important! Lăcuzeala sufletului este o plăcătoreală de către psalmilor

Important! Lăcuzeala sufletului este neputincioasă în rugăciune
tare ca fierul în slujirea în cele materiale
neobșta în lucrul mâinilor
vană în ozultare

Țămeșeala rușetului este repultricioasă în rugăciune
tare ca fierul în sușirea în cele materiale
→ meioasta în lucrul mâinilor
→ icuită în orăltare

Obs E mai greu să te rogi decât să lucrezi ceva în apărare.
De aceea, mereu se rușinează cel ce amână rugămintea și e încă ocupat cu ceva.

Înțelegerea reflectorilor se întărește { din rugăminți
(n) din atitudine proslumilor } dar nade, și se pierde { în suferință
(n) în lucrări
de mână }

Limpezulă sufletească îi face (important!) pe cei moleșiți
pe cei răzbrați de ea }

Tomceșeala reflectăm în fața ^{Importanței} debinogii pe cei pe care îi biruim.

2

Bărbatul exultător nu cunoaște lăcrimea sufletului.

⇒ Bărbatul exultător prin cele ale simțurilor înfruptă cele ale gândirii.

Important!

Bărbatul exultând
sufletește

Important!
prin cele ale simțurilor înfruptă
cele ale gândirii și sufletului

nu cunoaște lăcrimea sufletului.

Important!

Important!
simțirea, gândirea, rostirea, faptuirea
sunt unitare

Bărbatul exultător

Bărbatul popluitor

Bărbatul alinaător

medicament împotriva

în suferința lui Dumnezeu

NU CUNOAȘTE
LĂCRIMEA

3

Viata de darte este potrivnică lăcrimei.

Celui ce se lăcrimește aceasta îi este o soată nemăcelată

Important!
Celui din darte

Important!
lăcrimea sufletară:
darta: potrivnică lăcrimei

Celui ce se lăcrimește

Important!

lăcrimea sufletară:
soată nemăcelată

Nu se va despărți de el
pământ va muri

pământ va muri îl va
război

Văzând lăcrimea chilgă
pustăciunii, fombete

și apropiindu-se de pustăciune
se potăsuiește lăcrimea el.

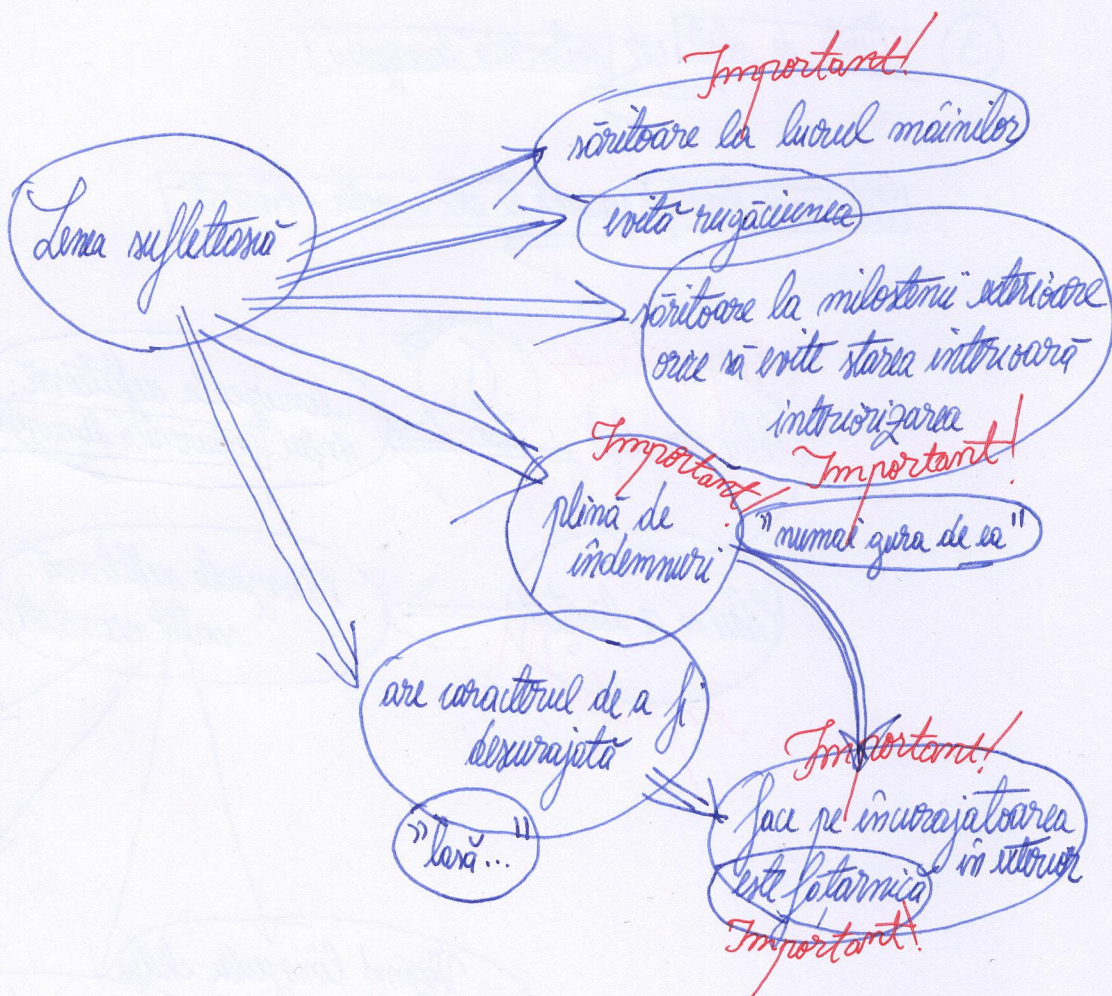
4) Doftorul corectează pe bolnavi dimineata

Lenea reflektivă a celui ce se nevoiește corectează pe bolnavi pe la amiazi

Lenea reflektivă îi dă ca motiv primirea de oaspeti și cere să fie pusă la lucru
măinilor pentru a face milostenie. Ea îndeamnă plină de sângeț la corectarea bolnavilor
amintind de El ce a zis: „Bolnav am fost și m-ati vindecat la Mine” (Matei XXV, 36)

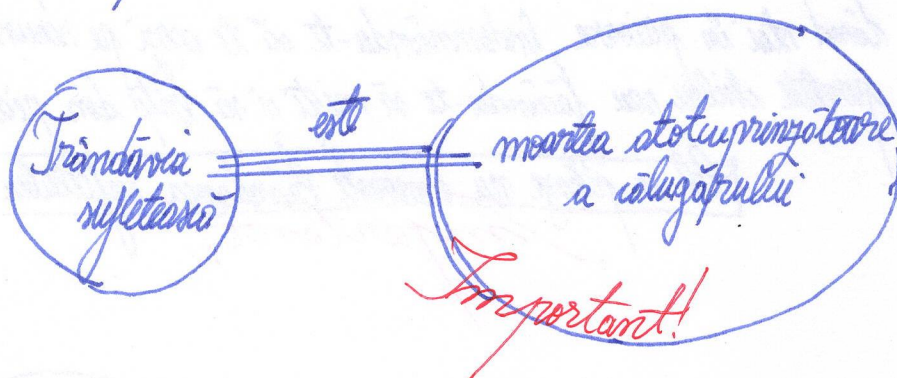
Ea nu cere să mergem la cei neputincioși și descurajați. Ea, cea descurajată, ne spune:

„Încurajați pe cei descurajați!” Stând la rugăciune, își aduce aminte de lucruri de trebuință
și măsoară tot felul de mesteuguri ca, cea lipsită de judecată, ca să ne atragă prin
vreun motiv binecuvântat, ca printr-un cârmăluș, din rugăciune.

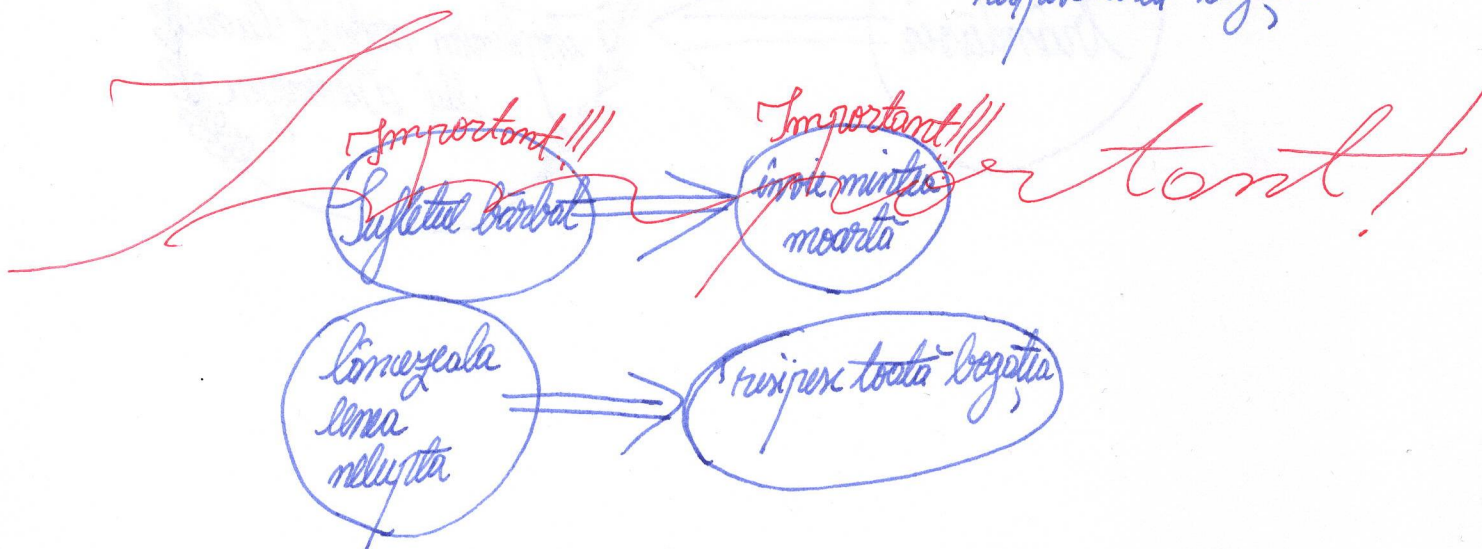

- ⑤ Draiul trândăriei sufletești aduce pe la amiază o tremurare de trei ceasuri împreună cu dureri de cap și cu fierbântele, și cu ametele. Pe la seară al nouălea (pe la trei după-amiază), acestea se mai domolesc. Far când se pune masa, sare din astorut. Când vine vremea rugăciunii, iarăși se îngreunează cu trupul. Când la rugăciune, îi așfunda pe colugări iarăși în somn, și le răpesc stihul din gură cu conățări necuvenite.

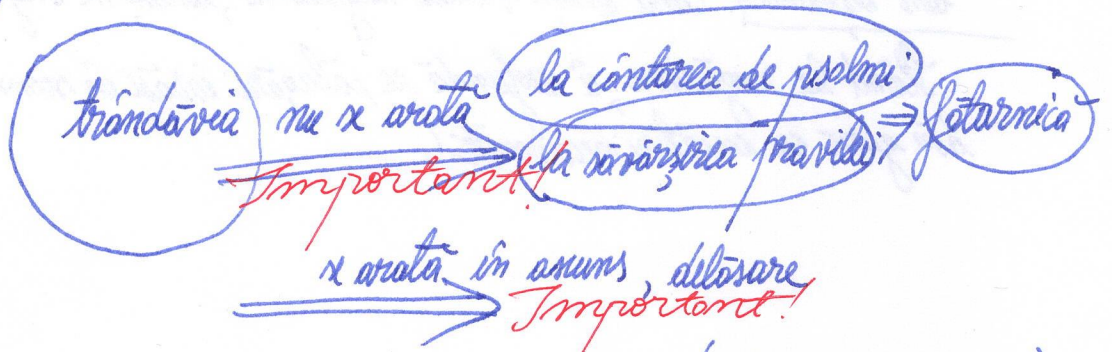
- ⑥ Fiecare din celelalte potemi e mimicită de o virtute. Dar trândăria sufletească este moartea totușprinzătoare a colugărilor.

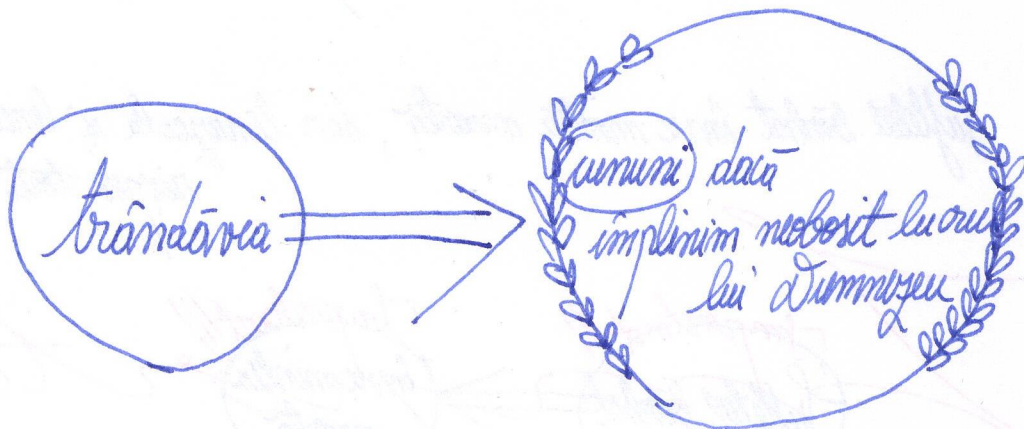
- ⑦ Sufletul bărbat învie mintea moartă, dar lămurzeala și lămea sufletească revigorează toată bogăția.

- ⑧ Fiind și ea una dintre cele opt înălțătătoare ale răutății, vom spune și despre ea ce am spus despre tot șirul acela. Dar vom adăuga și acela că, atunci când se face cântărea la psalmi, trândăria sufletului nu se arată. Iar când se revărsă pravida, ochii stau deschși.

- ⑨ În vremea trândăriei se dovedește cui se și silește (Impoziția Corurilor). Hăi mimă altora nu pricepieste solugărului cumuni ca trândăria, dăru
împlineste neobosit lucrul lui Dumnezeu. Ia seama și o vei războindu-te
când stai în picioare, îndemnându-te să te oprești pe rău și te răzemi de
peretele chiliei sau făcându-te să mîști și să bîti din picioare.
El se plînge nu cunoaște trândăria sufletului.
Important!

[Să fii legată] tirana lănczelei [de aducerea aminte a păcatelor]

[Să fii batută] tirana lănczelei [cu lucrul mâinilor]

[Să fii trasă] tirana lănczelei [de gândul la humanitățile viitoare]

[Să fii pusă înainte] tirana lănczelei, și [să fii întrebată] tirana lănczelei:
[de cele urzite]

"Spune deci tu, molesitoare și lăncedule, cine te-a mormut pe tine din răutăți?
Cine sunt nepoatele tale?
Cine sunt cei ce te războiesc și te ucid?"

iar ea silita va răspunde

Eu nu am unde să îmi plec capul între cei cu adevărat asultători:

[Dar am loc și rădăcesc cu cei ce se îndelungesc cu limba.]

(Dar) cei ce m-au mormut sunt multe și feline:

↳ Căldoata [mesimtoarea sufletului]

↳ Altorii [mădușarea aminte a celor de sus] [trăpăta lănczelei]

Căldoata [și] prea multele osteneți

(Dar) nepoatele mele sunt ale care, cu toate mutările din loc în loc
[și] omom cu mine:

↳ neasultarea părintelui

↳ madașarea-aminte de judecată

↳ ba, uneori
↳ părăsirea făgăduinței

Însumă-mi, de care sunt acum legată în lanțuri sunt

întoarea de psolme

4

lucrul mâinilor

Cel ce mă războiește este: gândul morții

Tar cel ce mă omorâ cu desăvârșire este rugăciunea împreună cu nădejdea
sigură a pământului vătorii

iar cine a mōsaut rugăciunea
întrebați-o pe ea.

neputințele mele, cu toate mutările din loc în loc care rămân cu mine

Obs "Ote te îngrijești cu inima sfîrșită de porumii, vei cunoaște pe ai ce te tulbură din ce
metri te tulbură. Ei te îndeamnă ca din plictiseală să-ți alegi fără pricină alt loc,
și iarăși răzgîndindu-te să te așezi. Ei tulbură mintea sa să se facă ratacitoare și
lameșă.
Dar cei ce amex valenția lor rămîn netulburate, mulțumind Domnului
că le-a dat putere să rabde. Căci răbdarea / îndelunga-răbdare și iubirea Domnului
mulțumesc pentru ostenele și greutate. Tar trîndăria și nepăsarea și prosta de
tahmă caută locul unde sunt stăpîni. Din multa slavă înși stăbesc nimeturile.
Și în chip necesar sunt luate în robia patimilor și pierd înfrînarea oricumsă
→ prin împăștare și săturare.

Obs
Rugăciunea neîmpreștiată e mōrșită de credința rădă în Dumnezeu } unite
cu înfrînarea desăvîrșită. { de nădejdea sōgăduintă
de dragostea desăvîrșită

